

Abonamentul: pe 1 an 120 Lei.

Red. și Administrația: Sibiu, Str. Avram Iancu 5.

Un număr 3 Lei.

Cu ochii țintă la Căpetenia și Desăvârșirea noastră (Evrei 12, 2).

Lozinca (parola) biruinții unui creștin viu și luptător este apelul dela Evrei 12, 2: cu ochii țintă spre Cel ce este Căpetenia și Desăvârșirea credinții noastre... cu ochii țintă spre Isus cel restignit... cu ochii țintă spre Isus Biruitorul.

Duhul sfânt lucrează neincet să ne ridice privirea la Căpetenia luptei și desăvârșirii noastre... să nu ne privim pe noi, ci să-L privim pe Cel restignit pe Crucea Golgotei pentru noi și mantuirea noastră.

Dar de altă parte, Diavolul lucrează tomai contra. El își bate mereu capul cum să ne întoarcă privirea dela „ținta“ unde trebuie să privim.

La punctul acesta se dă o luptă de mantuire. Duhul sfânt ne zice: uită-te în sus, la „ținta“ mantuirii voastre! Iar diavolul de altă parte, ne săptăsește să ne uităm în jos. Să ne uităm la noi însine, la puterile noastre, la slăbiunile noastre, la îngâmfarea noastră, la „eul“ nostru.

Când Duhul sfânt îl chină pe cel păcătos să se uite „țintă“ la Cel care îl poate face curat și mantuit — diavolul îndată sare cu șoapta: tu ești prea păcătos pentru așa ceva... tu nu poți ține așa ceva... ești prea slab să intri în Oaste.

Sau dacă cu asta nu ne poate amăgi apoi satana întoarce cartea: ce-i? că doară n'o să mă fac călugăr... eu îmi fac datoria și pentru suflet... cum au trăit strămoșii noștri pot și eu să trăesc. O, ce viclen mare este satan în

„EL A MURIT PENTRU NOI“ (I Tes. 5, 10)

punctul acesta, de-a întoarce privirea omului, de-a nu privi țintă la Căpetenia desăvârșirei și mantuirii. Il îndeamnă satan pe om să se uite la puterile lui, la bani lui, la averile lui, la prietenia lui, la îscușința lui, la eul lui. Si numai când omul ajunge de nu mai poate face nimic abia atunci își ridică ochii în sus.

Dar îspita rămâne aici, de multe ori, și pentru cei cari îl caută pe Domnul. Fratele meu, când îl privești țintă pe Isus cel Răstignit, eu te rog nu te mai gândi deloc la eul tău, la slăbiunile tale, la credința ta, la râvna ta ci te uite țintă la darul cel scump și sfânt care îl se dă, de sus, de pe crucea Golgotei prin Sângele și meritile lui Isus cel Răstignit pentru tine și mantuirea ta.

Nu te gândește mereu ce este Domnul și ce a făcut El pentru mantuirea ta. Să privește clipă de clipă, țintă spre El. Fie că ești în liniște, fie că ești în furtonă, fie că ești sărac ori bogat, tare ori slab, sănătos ori bolnav — privește clipă de clipă, țintă, la cel care singur te poate mantu.

Frați ostași, aceasta e și parola biruinței noastre: să privim țintă spre Căpetenia luptei și desăvârșirii noastre. Să privim țintă clipă de clipă la Cel care, singur ne poate duce la biruință. Ispitele și atacurile lui satan numai eu această privire se pot birui.

Deci țintă la căpetenia luptei și desăvârșirii noastre. Țintă la Isus Biruitorul!

Inainte cu Isus Biruitorul!

Frați ostași, pornim la luptă
Cu nădejdea 'n Cel din cer
Inaintea noastră merge
Cel ce vina lumii șterge
Deci priviți cu toții sus
Calea lui Satan e ruptă
Inainte frați la luptă
Inainte cu Isus!...

Trecem azi prin grele clipe
Vom avea de suferit
Dar ostașul e să lupte
Și să meargă înainte
Cu privirea la Isus
Moartea cade, iadul plângă
Satan mânile își frângă
Dar: 'Nainte cu Isus!
Nu ne 'nspăimântează moartea
Frica a pierit din noi
Inainte tot poporul
Cu Isus Biruitorul
Inainte cu Isus!

Cine vrea să lupte: vie!
Cine nu, n'apoi rămâie
Deci: 'Nainte cu Isus!

Lipsele nu ne 'nspăimântă
Suferința nici atât
Cine e ostaș, să vie
Cei ce nu vin, să rămâne
Noi luptăm pentru Isus.
Telul nostru și tot dorul
E Isus Biruitorul
Deci: 'Nainte cu Isus!...

Lupta noastră grea-i deacuma
Vom avea de dus nevoi
Insă căt trăi-va unul
Nu ne-om da nici când 'napoi
Ci vom merge cu Isus
Cine e ostaș să vie
Trădătorii să rămâne
Deci: 'Nainte cu Isus!

Traian Dorz, ostaș al
Domnului, Sibiu.

Cu ăsta n'are nimeni nimic...

Iată un om cu care n'are nimeni nimic. Cu toate că „predică“ și el în felul lui. Il predică pe diavolul, hulind pe Dumnezeu.

Dar pe semne, o astfel de predică nu e „primejdiosă“. Acest „predicător“ înfricoșat poate grăi și huli pe Dumnezeu oricând și oriunde. Nu-i are nime grija.

Sunt însă „primejdios“ ostașii cari grăesc despre Dumnezeu și îl slăvesc pe Dumnezeu. Aceștia trebuie negreșit luați la răspundere și opritii.

Și în deosebi, e „primejdios“ părintele Trifa. El nu mai are dreptul să grăiască despre Dumnezeu și mantuire. El trebuie opri fie și cu poliția. Si trebuie confiscat tot ce va grăi și predica.

Tot în același zile.

Noroc însă că Domnul a fost totdeauna mai tare decât Diavolul. Cei cari se pun la luptă cu Isus Biruitorul, vor cădea biruini și rușinați.

Ce spune sf. Ioan Gură de aur despre Apostolatul laicilor (mirenilor).

Oastea Domnului lucrează mai mult în cadrele săa numitului Apostolat laic. Adeca și chemăm și pe mireni la lucru pentru vestirea Domnului, pentru vestirea măntuirii.

Nici acest lucru nu e o nouătate a noastră. Apostolatul laic este puruțna Scripturii. Începând dela cele două femei — Samarineanca și Maria Magdalena care s-au făcut niște vestitoare ale Domnului după ce l-au aflat pe Domnul — dealungul tuturor Scripturilor aflată apostolatul laicilor și puruțna acestui apostolat.

Orice suflet care îl-aflat cu adevărul pe Domnul, se face un vestitor al Domnului. Așa a fost la începutul creștinismului, și trebuie să fie și azi.

Lumea vede însă o nouătate primejdioasă și azi. Cum scrie într-un loc fratele Oprisan: »Până nu mult în urmă, noi laici eram turma, oile. Atât. Oile aveau, în înțelegerea vremii, numai lâna și laptele. Atât! Altă chemare nu aveau.«

Dar în folosirea apostolatului laic, pe lângă Sfânta Scriptură mai avem și îndemnul unui mare și sfânt Părinte bisericesc: Sfântul Ioan Gură de Aur.

Acest sf. Părinte a fost cel mai înflăcărat vestitor al apostolatului laic. Noi dela acest sfânt Părinte am luat învățătură cu apostolatul laicilor, și la acest Dacă mare să trimitem pe toți cei ce strigă după noi că suntem trezit oile.«

În cele ce urmează dăm o seamă din învățăturile Sfântului Ioan Gură de Aur despre apostolatul laicilor.

„Nu aruncați totul asupra noastră“.

Tâlcind cuvintele ap. Pavel: »Într-oată înțelepicunea învățându-vă și înțeleptându-vă pe voi înșivă, sf. Ioan Gură de aur spune următoare:

»**Nu aruncați totul asupra noastră; sunteți oii cu vîntătoare și nu necuvântătoare.** Dacă cei învățăți să ar apucat să învețe și ei pe alții, ar fi progresat lucru și ne-ar fi venit și nouă în ajutor. Spune-mi, dacă cineva să arduce la un dascăl învăță și ar rămâne acolo un timp indelungat spre a învăța literile alfabetului, oare prin aceasta nu ar fi și el spre sarcina și îngreuiarea dascălului?

Pe timpul apostolilor nu era așa, ci într-o ceaie ieșiau dela învățătură, înlocuiau pe dascălii lor în învățarea altora. Numai așa au putut apostolii să perindeze lumea încreșă, nefiind ei legați într-un singur loc. Însă voi să țină pe loc ca pironit... totul aruncați asupra noastră. Voi ar trebui nu numai să învățăți dela noi, ci să învățăți și voi pe alții. Voi însă toate le lăsați în sarcina noastră și de aceea avem o mare greutate.«

Dascălul și alfabetul.

Tâlcind cuvintele apost. Pavel: »zidită-vă unul pe altul«, sf. Ioan Gură de aur spune:

Este cu puțință deci de a fi originea dascăl. Impărtăți cu mine, vă rog, slujba aceasta. Eu vă vorbesc în public, dar și voi fiecare în particular și fiecare să ia în mâinile sale măntuirea deaproapelui. După cum sunt dascăli și printre copiii ce învăță literele alfabetului (adecă după cum în școală, dascălii pun pe copiii cei mari să arate celor începători literele alfabetului), tot așa și în biserică, pentru că apostolul (adecă Pavel) nu voiește ca dascălul să fie supărat de toți. Si de ce?

„Lăcrămează și tremură pentru cel păcătos; sărută-i mâinile și picioarele“.

Vezi pe vre'un frate lenes pentru măntuirea lui? Lăcrămează și te roagă lui Dumnezeu pentru dânsul; îa-l cu tine deosebi și-l îndrepezează, și-l sfătuiește, și-l roagă, precum făcea Pavel, acolo unde zicea că voiu plângere pe mulți din ceice au păcătuț mai înainte și nu s-au pocăit din necurăția lor și de curive.

Așa și tu arată dragostea către cel păcătos. Mângăe-l pe dânsul și nu-l dosădi căci a păcătuț, ci-i fă mățanii păță la pământ, apucă-l și-i sărută picioarele lui și mâinile lui, nu-i fie rușine, de vrei să-i mănușești sufletul, cum fac și doctorii cei învățăți, când văd pe cei bolnavi că nu primesc nici o doctorie, și roagă pe ei să primească doctoria sănătății lor. Deci așa fă și tu măcar de te ai ostenei păță la moarte, ca să înțelepești pe fratele tău săfătuindu-l și îndreptându-l, păță când se va întoarce și se va lăsa de rele. Si aceasta ce o faci tu pentru cel păcătos o socotește Dumnezeu în loc de mare mucenie.

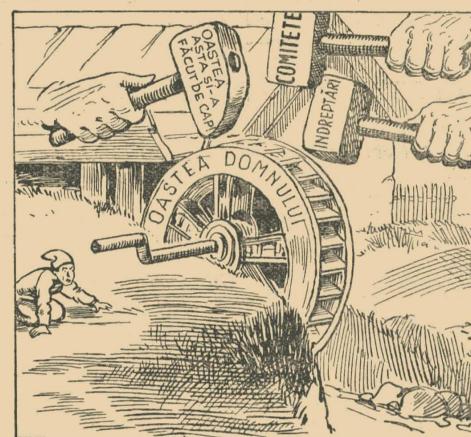
„Măcar de te și înjură“.

Pînă aceea frate, nu părăsi niciodată de a învăță și a îndrepta pe fratele tău măcar de te și fojoră și te înfricosăză că-i va face pagubă. Toate acelea să le suferi cu multă răbdare, păță când vei dobândi măntuirea sufletului lui, că de-jă va fi el te vrăjimă rău și tare, iar Dumnezeu își va fi prieten și ajutor, nu numai aici într-oaceea lume, ci mai vîrtoș în ziua aceea a Judecății, dar mare își va dăru.

A face cîineva milostenie la săraci, mare lucru este și de măntuină, dar mai mare este a scoate cîineva pe altcineva din rătăcirea necredinții și a păcatului pentru că sufletul nu are răscumpărare nici cu toată lumea. De ai da mii de avuții nu poți să faci atât, cașicum ai întoarce un suflet la credință.

Iar dacă pe cel necredințios nu-l vei putea pleca astăzi său măine să te asculte sau măcar niciodată, tu nu te descuraja căci ai plata gata dela Dumnezeu.

TÂLCUL ZILEI.

Eu mă tem de ziua când la „moara“ Oastei vor veni „îndreptări“, „comite“, „organizări“, cari ... vor lua apa de pe moară. Mă tem de „îndreptări“, cari vor îndepărta „duhul“ și va rămâne „literă“... (Foaia „Oastea Domnului“ anul IV/1933 Nr. 1).

Nunta ostășească dela Ceraș s'a amănat. Anunțăm pe frați că nuntă ostășească dela Ceraș—Prahova, decamdată s'a amănat.

Eroi au fost și vor mai fi.

Eroi au fost în toate vremurile. În chipul de alături se vede cunoscutul erou Mucius Scevola de pe timpul Romanilor.

Roma era asediată din partea Etruscelor. Cățiva tineri romani fac legământ să salveze patria cu orice preț. Mucius Scevola încearcă să omoare pe Regele Etruscelor, Por-sescen. Dar e prins și dus la judecată în fața Regelui.

Te vom arde de viu — li spune judecata.

Eu nu mă tem de nici o ame-nințare răspunse Saevola și lăsă înținse îndată mâna în focul care ardea alături pe altarul zeilor.

Si a lăsat să-i ardă mâna în în-tregime. Fără să scoată un singur strigăt de durere.

Această fapă eroică a lăsat urme adânci în sufletul Regelui. Atât de mult l'a miscat acest eroism încât a eliberat îndată pe Saevola și a făcut pace cu Roma. A făcut pace zicându-și: cu astfel de oameni cari au astfel de eroi nu vom îsprăvi niciodată războiul chiar dacă i-aș birui pe dinăboră.

Eroi au fost în toate vremurile. Însă pe cei mai mulți eroi, eroii adevărați i-a dat Evanghelia. I-a dat creștinismul cel dintâi. Arenele ro-

mane, temnițele și catacombele erau pline de eroi cari și dădeau cu drag viața pentru a-și măntuui sufletul și a ajuta biruința Evangheliei.

In diuhul Evangheliei este — trebuie să fie — și diuhul eroismului.

lui. Un creștin adevărat este un eroi gata de luptă și de jertfă pentru cauza Domnului și măntuirea sufletului său.

Un creștin adevărat nu e acela care îscindește mereu pe unde ar fi

Isus Biruitorul.¹⁾

Bi ru i tor J sus e pes te ţări și mări Luptă a prig
pă na'n de păr ta te zări Cre din ciosi os ta și ſăi pen
treg pă mănt Ici și co lo ſtri gă'n lu me a cest cu vănt.
Frații su rori ve niți la Dum ne zeu U nul că te u nul
tot me reu Frații su rori ve niți la Dum ne zeu U nul
că te u nul a du când me reu.

Biruitor Isus e peste ţări și mări
Luptă aprig până'n depărtă zări
Credincioși ostașii Săi pe 'ntreg
[pământ]

Pretutindeni strigă 'n lume acest
[cuvânt]:

Frații, surori, veniți la Dumnezeu
Unul câte unul tot mereu,
Frații, surori, veniți la Dumnezeu
Unul câte unul aducând mereu.
(Acest refren se repetă după fiecare strofă).

Voi ostașii ai Săi ce Domnul va ales
Ridicați spre ceruri măinile
[mai des
Vă rugați, lucrați, chemați mări
[turisiti]

Aduceți mai multe suflete, grăbiți.

De slăbiți sau pierdeți dragostea

[dintâi]

El vă umple iar cu sfinte

[văpăi]

Să priviți la cruce atunci ca la

[un steag]

Ea vă face lucrul vostru iarăși

[drag.]

O ce fericire cu El să trăești

[să-ți jertfesți]

Pentru Domnul slavei viață

[să-ți jertfesți]

Să te lupți înțând mereu pri-

[virea sus]

Pentru sfânta biruință a lui

[Iisus.]

¹⁾ Cântarea aceasta auzită dela frații din Sibiu, este notată de fr. înv. Al. Morariu. Iubitorii frații cântă-o pe tot locul, aceasta să vă fie cântarea la ordinea de zi.

Când îți intră în ochi o gunoaiă.

Când se întâmplă să-ți intre în ochi praf, vreo musculă sau vreun fir de gunoaiă, simți îndată o durere, ochiul și-se umple de lacrimi, se înroșește, se tulbură și nu și afă liniste și pace până când «cor-pul străin» n'a fost scos afară.

Intocmai așa e și cu sufletul — lumina Domnului din lăuntru nostru. Când am păcăuit, simțim îndată o durere în suflet, o părere de rău

și neliniște. Conștiința se tulbură, zicându-ne parcă mereu: »Ce-ai făcut? Căiește-te, cere iertare, roagă-te, scoate afară »gunoaia« care a intrat în sufletul tău. și ea nu se linistește și nu-ți dă pace până când nu-ți-ai spălat păcatul cu lacrimi amare la picioarele Crucii.

Aici se face ochiul iar curat, iar conștiința se aşeză și se linistește.

I. Marini, înv.-ostaș.

mai puține lupte și mai multă siguranță de liniște — ci un creștin adevărat e acela care prin luptă caută biruință și măntuirea.

Evanghelia a dat cei mai mulți eroi și martiri. Si trebuie să mai dea.

Oată și atâtă oameni își dau viață pentru lucru deavolului. Trebuie să se afle și de cei cari își dau viață pentru lucru Domnului.

Cum îmi scria părintele Vasile dela București: »am căzut din nou pe front. Am avut o puternică vărsare de sânge din plămâni. Iți scriu cu sângele încă în gură. Dar steagul nu-l las din mâna. Căci dacă atâtă își dau viață; unii la fotbal, alții la box, alții la fel de fel de întreceri lumești, trebuie să se afle cineva care să-și dea viață și pentru Hristos.

Așa e iubite frate părintele Vasile. Așa e și în Biserica noastră. În ceata cea mare a »funcționarilor« și a »comozilor« trebuie să fie și cățiva eroi, cățiva martiri căci altcum dăm de rușine Evanghelia și Biserica.

Slăvit să fie Domnul. Si fronturile Oastei sunt pline de eroi. Se neșeală amarnic acei ce cred că noi vom pune pușca jos la cea dintâi amenințare.

Eroi au fost și vor mai fi.

NOȚIILE DOMNULUI.

Cu masa plină de cărți în mijlocul cărora am pus Biblia ne-am petrecut noaptea de anul nou în comuna Șepreuș, jud. Arad. Cu multă bucurie sufletească an avut întră noi și pe părintele Ioan Tau. Mulțumim Domnului pentru clipele de cari ne-a învrednicit în această noapte.

Pârvu Ioan, ostaș.

După o lungă cădere, Oastea din Tr. Severin, venim și noi cu bucurile noastre. N'am putea trece sub tăcere bucuria că părintele nostru drag s'a reîntors la front,

libilită Părinte, o slăbiciune ne cuprinse pe toți și parțial simțeam cum ne luptăm cu niște valuri purtate de vânt, încocă și încolo. Cuvintele dela Matei 18, 20 cu-prinse în foaie nu au scos din amărjeală. Suntem parțial mai tari și mai ojetiș în credință.

In seara de anul nou ne-am adunat și noi în casa fratelui Ionel Tudosie, comerciant, și cetea din cărțile Oastei, ne am trecut și noi dintr-un an în altul. Anul cel nou ne-a găsit ingenunchiat spre rugă Domnului.

I. Stănescu, ostaș al Domnului.

In Șomoșche, jud. Arad. Am petrecut noaptea de anul nou închinate Domnului. Ne-am rugat pentru biruința Oastei și pentru toți frații și prietenii noștri de pretutindeni. Am înscris în sufletele noastre făgăduința dela Matei 18, 20. Slăvit să fie Domnul.

Petru Sas, ostaș al Domnului.

In cântări și cetiri, din cântările Oastei ne-am petrecut și noi cei din comuna Nocrich, jud. Sibiu, — noaptea de anul nou. Bucurile au fost mari și pentru toate dăm slavă Domnului.

Manole și Paraschiva Cândol, ostași al Domnului.

Dragostea Domnului ne a călăuzit în noaptea de anul nou. Lui I-am dat slavă și El ne-a ajutat să trăim clipe binecuvântante. Sora Marișca ne-a cântat cu duioșie, la răul Babilonului. Slăvit să fie Domnul!

Zorza Nicolae, ostaș, Tâmpa, j. Huned.

In com. Secara, jud. Teleorman, s'a făcut priveghere toată noaptea. La ora 12, în genunchi, frații s'au rugat pentru biruința Oastei și pentru părintele Iosif. S'a cântat apoi Isus Regale cel mare. Slăvit să fie Domnul, pentru această biruință.

S. Fl. Obretn, ostaș al Domnului.

S'a stricat toată linisteia comunei Ezeriș, jud. Caraș, cu ocazia noptii Domnului. Am făcut priveghere și Domnul a voit ca să treacă satul un an nou în cîntecă de slavă. Ne-am rugat și pentru părintele Iosif. Slăvit să fie Domnul. Bihol Nicolae, ostaș.

Pe frontul Zarandului, frații cu toții ne-am adunat în com. Ribița, jud. Hunedoara pentru a putea petrece noaptea Domnului. Toată noaptea am petrecut-o în cântări și cuvântări. În ziua de anul nou, ajutări numai de Domnul am ținut adunare în casă fratelui Visalon Lupu. Mulțumim Domnului pentru toate.

Ivan Cor, ostaș, Valea Brad, jud. Hunedoara.

La Jina—Sibiu Scumpul nostru părinte Iosif! Venim și noi și vă raportăm că și în părțile noastre lumea e peste tot doară de căvantul lui Dumnezeu. În seara de Anul nou ne-am strâns în casă unui frate iubitor de ostașia lui Hristos, unde ne-am petrecut până noaptea târziu în Domnul. Mărit să-și fie numele! I. Istrate, cântăreț-ostaș.

Comandanți-vă Tâlcuirea Evangeliilor

ca să aveți începând de acum până după Rusalia, tâlcuirea tuturor Evangeliilor ce vin la rând.

Cartea primă din tâlcuirea Evangeliilor, cuprinde Evangeliile dela Anul nou până la Dumineca Tomii. Anul trecut însă scosese carte ceva mai târziu, după Anul nou.

Acum însă se dă prilej să aibă origine cartea aceasta la timp, să poată urmări din ea Dumineca de Duminecă tâlcuirea Evangeliilor.

La timpul său va fi, în continuare și cartea a III și a IV-a.

Comandanți-vă acum cartea I și a II-a. Cartea primă costă 18 Lei, iar a II-a 16 Lei.

Adresați-vă la librăria „OASTEA DOMNULUI“ — Sibiu.

Istorioare mici cu înțeles mare.

Imposibilul la Egipteni.

Când vechii Egipteni voiau să arate, într-o formă oarecare văzută, imposibilul, adecă ceace este cu neputință — făceau un om umblând pe apă. Pentru ei aşa ceva era imposibil.

Dar Evanghelia a s'ers și imposibilul acesta. Mântuitorul a umblat pe apă (Marcu 6, 49). Si la chemat și pe Petru să pășească pe apă. Si El ne cheamă și pe noi. Firește, în înțeles duhovnicesc.

Ne chiamă să păsim peste apele acestei lumi, peste apele încercărilor, năcazurilor, neajunsurilor și ispitelor.

Mântuitorul ne chiamă să păsim cu îndrăsneală peste valurile acestei lumi. Si cel ce are credință tare, pășește. Orice apă de încercări, de năcazuri, de ispite ar ieși în calea celui credincios — el pășește înainte, cu îndrăsneală, în numele Domnului. El umblă pe apă ca pe uscat.

Ceace egiptenilor li se părea imposibil, celor credincioșe le este posibil. Pentru că »toate sunt cu putință celor ce cred« (Marcu 9, 23). Credința mută și munții și umbările peste ape.

Dragă celitorule, fi și tu un umbilător peste apă. Întărește-ți credința. Uită-te întă la Isus și pășește cu curaj, în numele Lui, peste orice valuri de încercări și ispite și-ar ieși în cale.

»Umbarea pe apă« are o condiție. Să nu te uiți niciodată la apă, ci să te uiți la Domnul care te chiamă să pășești peste apă. Iar când simțiști că îți slăbește credința și te cufunzi, întinde-ți mâinile spre Domnul și strigă-l pe El să te scape. Si El îndată te va auzi.

O, Doamne Isuse, îți mulțumesc că m'ai chemat și pe mine să umblu pe apă. Mi-ai scos mereu în cale apă și valuri înguruite și m'ai chemat să păseșc peste ele cu îndrăsneală, în numele Tână. O, iartămă Isus Doamne că îți-ai trebuit atâtă timp și atâtă dragoste până m'ai învățat să umblu pe apă. O, iartămă pentru sovăelile mele, pentru putina mea credință. De atâtea și atâtea ori am început să mă cufund — și Tu Doamne m'ai mustrețit blând, m'ai apucat de mâna și m'ai scăpat. Robul Tână se afă iarăși pășind peste o apă îngurită. Întărește credința robului tău. Întărește-mă să păseșc mereu înainte peste valuri și furtuni până în clipă când voi scăpa la odihna ta cea dulce care ne așteaptă pe toți cei ce trăim pentru Tine și ne jertfim pentru Tine.

Câinii și epurele.

Câinile aleargă după epure. Îl simțește miroslul. Aleargă cu gândul la carneia lui. Asudă în nădejdea că pe urmă se va ospăta cu carneia lui. Dar în momentul ce prinde epurele — hop, intervină sănătorul cu aspră poruncă; nu te atinge!... epurele este ai meu, nu mai aleargă a fost al tău.

— Si bietul câine se ling pe buze. A alegrat în zadar.

Așa și cu lumea și desfășările ei. Aleargă omul, asudă, strâng

mereu avuții cu gândul că pe urmă va putea zice: suflete ai de toate; bea, mânâncă și te veseliește.

Dar pe când e gata de mâncare, sosește diavolul cu moartea și îi strigă: stai pe loc... »epurele« este al nostru... al tău a fost numai alergatul.

Si omul, nebunul, vede atunci că a alergat în zadar. Dar atunci e prea târziu, e prea târziu.

Dragă celitorule, diavolul scoate în calea noastră »epure«: lăcomia după averi și plăceri. Să nu ne lăsăm însăși a alerga după acești »epuri«. Ci noi să alergăm întă spre a dobândi cununa (1 Corinteni 9, 25). »Alergați dar ca să căpătați premiu!«.

„Mamă dragă, astă-i mâna ta!“

Era în timpul războiului. Într-un spital plin cu răniți dela fronturi. Între cei suferinți era și unul care primise o grea lovitură în cap. Si lovitura se rezimția din greu și asupra nervilor și a inimii. Rănițul avea lipsă de absolută liniste. Dar în depărtare, rănițul avea acasă o mamă. Si ce nu face mama să-si vadă copilul. A plecat dintr-o mare depărtare și — prin greutăți de tot felul — a sosit la spitalul unde era copilul ei.

Dar aici ce era de făcut? Medicii spuneau că bolnavul cu inima lui slabă nu ar putea suporta bu-

curia întăririi lui cu mama. S'a ajuns la înțelesul că mama lui să meargă să-l vadă, pe neștiute, fără să-i grăească ceea. Astă se putea face fără primejdie, după ce rănițul era peste tot legat la cap și nu vedea nimic.

Si s'a dus mama lângă patul lui, cu lacrimi de mamă în ochi. Si n'a grăbit nimic, decât și-a trecut mâinile ei de mamă măngăitoare peste capul și fața lui. Dar de sub mâinile măngăitoare, rănițul îndată a strigat suspinând: mamă dragă astă-i mâna ta.

Dintr-o simplă strângere de mâină, fiul simîșe dragostea mamei; simîșe căldura mamei și măngăerea ei.

Așa și măngăerea care ne vine de sus, dela Domnul. »Cum măngăpe cineva mamă-sa, aşa vă voi măngădu Eu« zice Domnul (Isaia 66-13).

O ce măngăere scumpă este aceasta! Nimeni și nimic din această lume nu ne poate da o astfel de măngăiere.

Eu mă gădesc și la mine și viața mea. O Doamne ce s'ar fi aleas de mine dacă n'as fi simîșt măreștă Ta cea măngăitoare în atâtea năcazuri și furtuni prin care am trecut.

De patru ani zac mereu prin spitale și sanatorii. M'as fi prăpădit de mult dacă măna Ta cea scumpă nu m'ar fi măngăiat și înărtit mereu.

O, Doamne, poate Tu ai voit așa. Am rămas fără mamă la vîrstă de 4 ani. M'ai lipsit de măna aceasta poate că să cunosc și mai mult Măna Ta cea sfântă și scumpă. Sărut cu lacrimi Măna aceasta și te rog Isus Doamne să nu o depărtezi dela mine până în clipă când mă vei chema pentru totdeauna la Tine.

Abonați foaia „Isus Biruitorul“.

Cea mai eficientă foaie pentru popor este azi, foaia aceasta.

Foaia „Isus Biruitorul“ a fost primită cu dragoste și bucurie în toată țara. În numărul viitor, vom da glas celor cari ne scriu mereu.

Acum indemnăm po toți să-și aboneze această foaie bună.

Această foaie este azi cea mai eficientă foaie pentru popor din toată țara. Nici o altă foaie, care iese în 8 pagini, n'are acest preț atât de ieftin.

I-am pus acest preț, ca să putem răzbate că mai mult în popor. Oricine se poate abona cu acest preț:

PE UN AN INTREG	120 LEI.
PE JUMĂTATE DE AN	60 LEI.
PE 3 LUNI	35 LEI.

Abonați și răspândiți pe tot locul această foaie. Ajutați biruința Evangheliei dându-l pe tot locul pe Isus Biruitorul.

FRAȚI OSTAȘI!

În numele Domnului, strigăți iarăși apelul nominal, și așteptăm dela fiecare luptător adeverat, să răspundă:

PREZENT LA DATORIE!

Parola de luptă: abonați și răspândiți foaia „ISUS BIRUITORUL“!

Celor de pe drumurile apostoliei.

»Noaptea, Pavel a avut o vedenie: un om din Macedonia sta în picioare și-i a face următoarea rugămintă: Treci în Macedonia și ajută-mi Faptele 16, 9.

Una, brațul facă-vi-se,
Cu-arma sfântă ce purlați.

Dacă dragostea vă mână
Ca să desrobiți pe frați
Mergeți, scoateți la lumină
Pe cel de satan legăți.

Tara ntreagă azi suspină
Svârcolindu-se'n nevol...
Ah! ostașl, veniți, ... ne strigă.
Așteptătu-v'am pe voi.

Mii de mâini, spre noi se'ndreaptă,
Ne cer grabnic, ajutorul,
Inainte, să le ducem
Pe „Isus Biruitorul“.

I. Marini, inv.-ostaș, Sibiu.

Nu vă temeți, la tot omul
Evanghelia vestiți
Să chemați pe toți la Domnul
Pe cei umili și-osteniți.

Prindeți sabia în mână,
Loviți și vă apărați;.

Biblia care „a prezidat“ la sinodul din Nicea.

În școala dela Geoagiu, cînd într-o carte de istorie, am aflat un lucru interesant. Pentru sinodul dela Nicea s'a întocmit un fel de scaun președintelui pe care a fost așezată o Biblie deschisă. În fruntea marelui sobor, într-un scaun președintelui, stătea Biblia, cuvântul lui Dumnezeu.

Desigur prin aceasta, Părinții și Ierarhii, strânși în soborul dela Nicea, au voit să spună: »președintele« acestui mare sobor este Cuvântul lui Dumnezeu. Întru toate trebuie să ascultăm de El. Întru toate trebuie să hotărâm aşa cum ne spune El prin Duhul Lui cel sfînt.

Adeacă la Sinodul dela Nicea a »prezidat« Biblia. »Președintele« cel nevăzut a fost Cuvântul lui Dumnezeu. Și ce lucru minunat, ce binecuvântare a ieșit din această »președinție!«

Sinodul dela Nicea este singura adunare din lume în care s'au adus hotărâri pe care le-a primit toată lumea creștinătății. »Credeul« care s'a formulat atunci, este un dar dela Dumnezeu, pe care îl are totă creștinătatea indiferent de confesie.

O ce lucru minunat, o, ce dar și binecuvântare se arată și azi acolo unde »prezidează« Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu.

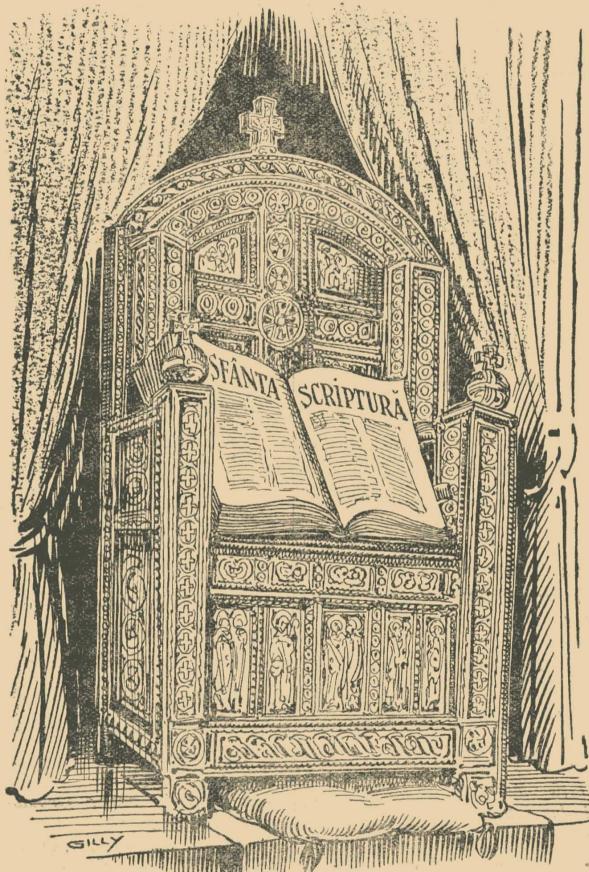
O, ce altă înfățișare ar avea lumea și omenearea de azi dacă în toate sfaturile oamenilor ar prezida Biblia, cuvântul lui Dumnezeu... dacă sfaturile și oamenii ar întreba întru toate de acest »președinte« și ar asculta întru toate de ce spune acest »președinte«. O, ce lucruri plăcute lui Dumnezeu și oamenilor ar face și parlamentele dacă ar »prezida« și acolo Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu.

O, atunci în sfaturile și adunările oamenilor năr mai fi dihonii, »discuții aprinse«, împărecheri, minciuni, certe. Din toate adunările prezidate de acest »președinte« ar ieși pace și binecuvântare... ar ieși lucruri plăcute lui Dumnezeu și oamenilor.

În scaunul președintelui dela Nicea, sfîntii Părinți de atunci, au pus — ca »președinte« nevăzut — Biblia, cuvântul lui Dumnezeu. Ce lucru înțeles a fost acesta! Căci în scaunele preșidențiale de regulă se așează îspita trufiei. Scaunul acesta de regulă turbură adunările și sfaturile.

Ei îmi închipui că diavolul aleargă vesnic cu un scaun în spate. Aleargă cu acest scaun pe tot locul pe unde se țin alegeri zgomotoase de președinți și comite. »Scaunul acesta și îspita și în cele religioase.

Cu »scaunul« acesta îl îspitise

Satan și pe apostoli când se ridicașe între ei întrebarea: »cine să fie mai mare între noi?« (Luca 22, 24)... cine să ocupe scaunul de președinte între noi?«

Ce lucru înțeles — inspirat dela Dumnezeu — au făcut așa dar Părinții dela Nicea, când pe acest »scaun« primejdios au așezat Biblia... când în acest »scaun« primejdios au pus ca »președinte« Biblia, cuvântul lui Dumnezeu.

Pe acest »scaun«, pe acest »președinte« trebuie să-l avem și noi ostașii Domnului, între noi și în sfaturile și adunările noastre. Biblia, cuvântul lui Dumnezeu este »președintele« nostru cei nevăzut. El trebuie să îlăbușe cuvântul deplin în toate sfaturile noastre. Pe El trebuie să-l întrebăm și de El trebuie să ascultăm în toate sfaturile noastre.

Noi am ferit Oastea Domnului de »scaun« de alegeri, de comite etc. Mă ocupasem într-o vreme de

statute pentru Oaste, dar Domnul m'a izbit mereu până am înțeles că aceasta ar însemna să-l scoatem pe El de conducerea Oastei Lui.

»Scaunele« și alegerile duc totdeauna pe copiii lui Dumnezeu înapoi în Egipt. Să nu uităm. În drumul spre Canaan, spre țara făgăduinții s'a pus o singură dată chestia unei alegeri — și aceasta era în legătură cu întoarcerea în Egipt. »Să ai zis unul către altul, veniți să ne alegem o căpetenie și să ne întoarcem în Egipt!« (Numeri 14, 4).

Mi-aduc aminte că într-o iarnă intrase îspita alegerilor și într copiii Oastei dela Sibiu. Si toată iarna îspitorul i-a tulburat cu îspita aceasta.

Copii Domnului nu cunosc scaunul trufiei. Si unde Satan a văzut acest »scaun«, el trebuie dat afară fără crujare.

La Geoagiu au venit odată niște

fraji și mi s-au plâns despre o anumită împărechere între ei. Intrase și între ei »scaunele«.

Ei le-am zis: frajii mei, duceți-vă acasă și pe viitor în adunarea Oastei nimeni să nu se mai pună în frunte la masă, ci puneți acolo o Biblie deschisă. Și spuneți că părintele Iosif a spus că acesta e »președintele« adunării noastre. Pe El să-l întrebăm întru toate și de El să ascultăm.

Acesta e sfatul meu și către toți frajii ostași. Feriți-vă de »scaunul« cel primejdios. Fie că înțeji prin catacombe, adunarea dela Matei 18—20, fie că aveți adunări mari — nu uită că »președintele« nostru cel nevăzut este Biblia, cuvântul lui Dumnezeu. Unde acest »președinte« n'are cuvântul deplin, acolo nu este adunare a Oastei.

Niște ostași îmi spuneau la Geoagiu: de mult aşteptam să ne vină în fruntea adunării conducătorul dorit, pe care Dumnezeu îl-a rânduit pentru acest lucru. Și a venit. A intrat în adunare. Noi eram cu Bibliele deschise.

— Ce cărți aveți acolo?

— Avem Biblia și căutăm și noi, după puterile noastre, să ne conducem după Cuvântul lui Dumnezeu.

Stai! Așa nu mai merge. De azi înainte eu sunt conducător aici. Închide și Bibliele și le punetă la o parte. În cartea astăzi nu puteți ceta de capul vostru. De azi înainte veți ceta numai când vă spun eu și vă arătu.

Adeacă vedeti, aici »președintelui« îl se lăsa cuvântul. Îl se da cuvântul numai cu mare greutate. Si numai din când în când.

Frajii mei, Duhul îmi spune să vă las cuvinte testamentare de care vă voi aduce aminte, poate că de curând. Orijită, va veni o vremă când așa pe nesimțire vi se va lăsa Biblia din mâna... când »președintele« Bibliei va fi scos din adunarea voastră... când îl se va da cuvântul numai din când în când... când nu va fi lăsat să spună tot ce are de spus. — și atunci voi vezi rămâne cu biblia închisă în buzunar.

Ei mă tem de ziua când din adunările Oastei va fugi »porumbelul« și va rămâne »scaunul«.

Noroc însă că în adunarea dela Matei 18—20, nu este »scaun«. Acolo însuși Domnul se coboară ca »președinte«.

Frajii mei, decât să vă pierdeți »președintele« Bibliei, mai bine rămâneți cu adunarea de Matei 18—20

Rapoarte de pe fronturi.

Din comuna Mal-Severin. Cucerirea părțile Sufletești! Cu ajutorul lui Dumnezeu am înființat și noi o mică Oaste, și după puterile noastre vestim și noi pe Isus Domnul puterilor. În anul 1933 avea numărul 6 ostași, iar acum în anul 1934 mare ne-a fost bucurie văzând că s'au înrolat sub steagul lui Isus încă 16 suflete primind armă de ostași sufletești (Sf. Cruce).

Părintele Nicolae Bogdan e mereu în mijlocul nostru. Cu ocazia sfintirii crucuțelor ne-a cerut foarte mulți fraji de prin comunele vecine, mai ales fraji din Borlova și din Glâmboca, ne-au făcut mare bucurie. După masă ne-am adunat cu toții, în St. Biserică și am stat până târziu, cântând cântări de ale Oastei și desfășându-ne în cele duhovnicești. Cu deosebire frajii din Borlova ne-au expus foarte frumos Sf. Scriptură.

Săvît să fie Domnul.

Cu fruntea plecată, Damean Seleșan, ostaș.

Din Telega-Prahova. Deși nu am raportat nimic de mult, »Oastea Domnului« de aici își continuă adunările regulat de două ori pe săptămână. În noaptea de Anul nou am petrecut la subsemnatul în casă bucurându-ne în Domnul. Seara cățiva fraji au fost cu colini pe la binevoitorii »Oastei« iar la ora 11 ne am adunat în preună petrecând în cântări și rugăciuni până la ora două după miezul nopții.

Domnul ne trimite și încercător dar cu credință în El mergem înainte.

Săvît să fie Domnul!

Costică I. Duțu, ostaș al Domnului, Telega-Prahova.

Cugetări creștine.

Arborii cei din pădure
Sunt bătați de vânturi mari;
Dar nu-și pierd deloc putere,
Cî vînt se fac mai tari.

Tot așa sunt credincioșii:
Când peste ei vin furtuni,
Ei se întârzesc mai tare
Prin cântări și rugăciuni.

Astăzi doară dintr-o sută,
Sau poate chiar dintr-o mie;
De este vre-un om cuminte
Sî cu o credință vie.

Dar în el găsesc minunea
Cu grăunțul de muștar,
Căci ades îndreaptă mia
Cu ceresc și sfântul Dar.

I. Tuduscluc.

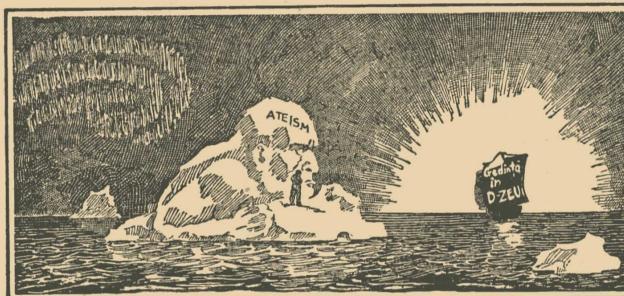
Cenzura va fi ridicată. Gazelete aduc vestea că cenzura va fi ridicată. În acest scop au fost chemați toți gazetarii mari din București la constatăre. E vorba ca să nu se mai scrie anumite lucruri și atunci cenzura se va ridica. Ar fi bine să se facă odată și lucrul acesta.

Căți someri și hrăniti și îmbrăcat America. După societățile făcute, în anul trecut, guvernul american a trebuit să întrețină 7—12 milioane someri. Socotind și familiile acestora, numărul oamenilor hrăniți și îmbrăcați de guvern se ridică la 18—20 milioane.

In jara dolarului sunt cei mai mulți moritori de foame.

Credință și necredință.

— Ateul (necredinciosul) și credinciosul. —

In chipul de alătri (luat din »Realitatea Ilustrată«) se vede ateu și credinciosul, puși lângă oalătă printre foarte potrivită sămânare.

Ateul e stâncă de ghiată care plutește pe mare și primejdusește corabia călătorilor.

Credinciosul e corabia care, sub bătaia vântului ceresc, înaintează spre tărurilor măntuirii.

Ateul e stâncă de ghiată care nu dă, nu poate da altora altceva decât răceală și primejdie, cum

foarte bine spune fr. C. Tudusciuc în poezia de mai jos.

Cea mai mare primejdie pentru corabile călătoare sunt ghețarii ce umbă rătăcitor prin apele mării. O primejdie sunt acești »ghețari« (atei) și pe marea vieții. Să ne ferm corabia de ei. Cum spune și psalmistul »ferice de cel ce n'a umblă în sfatul necredinciosilor«.

Fericiți-vă de tăgăduirii de Dumnezeu; de oamenii fără Dumnezeu!

ATEUL.

*Tu, ateu, ce stai ca stana de granit înțepenită,
Susținând a ta părere și credință rătăcită,
Tu, ateu, ce stai nevolnic ca și ursu'ntre albine
Așteptând ca lumea 'ntreagă numai ţie să se'ncine
Tu ateu cuprins cu totul de păcat și de măndrie,
Te compătimesc strigându-ți: amar ţie amar ţie.
Tu, humă neputincoasă, vierme ticălos sub soare,
Tu ce ești praf și cenușe, tu te crezi aşa de mare
Să cuprinză Dumnezeul în gândirea ta cea strânsă,
Ah atâta rătăcire mă îngrozește, mă însălmântă.
Pocășetește o sujet, înselat de cel vicean
Și ridică-te din lanțul și robia lui Satan.
Să de vrei să vîi pe drumul cel curat și luminos,
Cazi și tu și te închină împăratului Hristos,
Atunci vei primi din ceruri darul duhului cel sfânt,
Să vei fi un far puternic de lumină pe pământ.
Eu din dragoste de frate te am certat și te-am chemat,
Cum vei vrea, vei face însă, să nu-ți fie cu bănat.*

C. Tudusciuc.

Alte daruri pentru camioneta Oastei.

Librăria »Oastea Domnului« continuă în foia aceasta — pentru un anumit timp, — cu publicarea darurilor sosite pentru cumpărarea »Craiovei de foc« al Oastei (camioneta, autobuzul Oastei).

Prin fr. Gh. Munteanu, din Batiz am primit un dar de 115 Lei, colectat dela următorii frați:

Motorga Gh. — Crișeni	Lei 35	Sofia Mișcă — Crișeni	Lei 10
Tuza Ioan — Crișeni	• 20	Marie Ignat — Sâncrai	• 10
Tuza Maria — Crișeni	• 10	Ana Todor — Pianul de jos	• 20
Tuza Vilma — Crișeni	• 10		

Din Podeni, jud. Turda, am primit un dar de 100 Lei, dela C. S. Pr. Eug. Muntean.

Oastea Domnului din Chisindia, jud. Arad, ne-a trimis prin fr. Corneanu, un dar de 166 Lei, colectat dela următorii:

Cornea Vasile, Mercea Vasile, Stan Maria, Me. cea Maria, Ioan Cornea, Văd. Saba Mariuța, Văd. Coresia Luca, Văd. Cornea Mariuța, Pr. Mihai Mihai și Wolf Ioan.

Cu total din acest număr . . . Lei 381—

Din numărul trecut . . . • 41 887 —

Cu total până acum . . . Lei 42 268—

Mulțumim iubililor noștri frați pentru jertfele lor, rugând pe Domnul să le răsplătească darurile cu dar de sus.

Cu „urări de Anul nou“ au devastat trei case. În comuna Davideni, jud. Storojinet, mai mulți săteni au colindat beți ulițele satului cu urări de anul nou. După „urări“ s-au apucat și de scandaluri devastând cooperativa satului, sinagoga și o cărciumă.

După ce au spart toate ferestrele, prinși de jandarmi, au declarat dimineață că »n'am știut ce facem«.

Diavolul a știut însă desigur ce fac.

Două documente.

In vederea bunului mers ai mișcării Oastei Domnului, Dumineacă după Nașterea Domnului, am chemat la un sfat pe frații dela București, părintele Vasile Ouatu și fr. I. Gr. Oprisan. Luasem mai înainte înțelegere despre acest sfat și cu I. P. S. Sa mitropolitul Nicolae. Si ne-am prezentat la reședința mitropolitană. Planul era să dăm pe urmă — spre lămurirea fronturilor — un fel de comunicat la foaie, despre primul nostru sfat și despre dragostea cu care să șăpim în lucrul Domnului.

Dar în acest sfat — care dela început a luat o întorsură aspră și neașteptată — subsemnatul am primit grele jigniri și am plecat adânc măhnit și rănit în sufletul meu.

In urma acestor, am început redactarea și apariția foii »Oastea Domnului« și mi-am cerut și demisia din postul de preot al Catedralei, după ce fiind mereu bolnav, nu mă mai pot prezenta la serviciu în Catedrală.

Lucrurile s-au desfășurat mai departe, așa dupăcum le arată multă multă documente de mai jos:

Nr. 32/935 Bis.

Cucerinice Părinte,

In conformitate cu cererea C. Tale înregistrată la Consiliul nostru arhiepiscopal sub Nr. 32 la 2 I. a. c. Ti se face cunoscut, că am primit dimisiunea C. Tale din funcția de preot ce ai avut în Arhiepiscopia noastră.

Odă cu aceasta ești absolut de toate însărcinările și încredințările ce le-ai avut în legătură cu mișcarea religioasă din sânul Bisericii noastre »Oastea Domnului«, precum și de cele în legătură cu publicațiunile periodice ale ei »Lumina Satelor« și »Oastea Domnului«.

In urma acestei absolvențe rămâne pentru C. Ta obligamentul de a prezenta dare de seamă despre toate chestiunile în legătură cu »Oastea Domnului«.

Sibiu, din ședința secției bisericești dela 2. I. 1935.

Cu arhieretii binecuvântări;

secretar.

NICOLAE.

V. NISTOR.

Prea Venerat Consiliu Arhiepiscopal.

Cu referire la cele ce mi s-au comunicat din partea Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopal sub No. 32/1935 bis., răspund:

In legătură cu »Oastea Domnului« n'am avut absolut nici un fel de însărcinare și încredințare, din partea nimeniul. In consecință, n'am de prezentat, în legătură cu această mișcare, nici un fel de dare de seamă.

Creația spirituală a mișcării »OASTEA DOMNULUI«, a venit pe de anumit din partea Domnului. El mi-a inspirat-o, și prin El am creat-o. El singur mi-a dat »însărcinarea« în creația acestei mișcări. Lul singur am »gestiuni« de predat. El singur mă poate »absolova« din această »însărcinare« și El singur mă poate opri să nu mă mai ocup cu ea.

Accentuez însă ceeace am spus de atâtea ori: am respectat întru totul învățăturile SFINTEI NOASTRE Biserici. Am lucrat în cadrele acestor învățături și volu lucră și mai departe tot în cadrul acestor învățături. Iar întru căt s'ar părea și s'ar dovedi că am eșit din aceste învățături, sunt gata să mă înțărifez oricând în fața forurilor bisericești competente.

Sibiu, la 5 Ianuarie 1935.

Pr. IOSIF TRIFA.

De sigur, din aceste lămuriri și documente, frații ostași și cetitorii noștri vor înțelege — contrar celor spuse de »Lumina Satelor« că totul a mers în bună înțelegere — de ce au primit foaia »Isus Biruitorul«.

In numerul viitor voi arăta că ea își are începutul de când am căzut înțăiadată pe front și am plecat, un schelet, la Geoagiu. Voi arăta cu scriitori și documente, cum atât la Geoagiu cât și la Davos — pentru o mică datorie de bani a foii Lumina Satelor la tipografia Arhidiecezană. (O datorie formată din camătă neplătită în decursul anilor 1923-1924, care a fost capitalizată apoi și mărită lunar cu 14%), am fost tratat din partea superiorilor mei dela Sibiu, ca un câine, vrednic de băut și lăpată dupăce și-a făcut slujba cu credincioșie până la jertfa. Voi arăta cum în ciplete când — la Geoagiu și la Davos — mă zbăteam între moarte și viață, superiořii mei dela Sibiu mă strângau de gât, ca pe omul din Evanghelie provocându-mă cu proces, »să plătesc tot«. S'au ivit apoi în mersul mișcării și directive, cari nu aparțineau scopului cu care plecase la drum, despre ceeace așteptarea vom scrie pe larg la timpul său. De aici a pornit frâmantarea și de aici voi începe.

Frații ostași vor afla lucruri de uimire. Se va mira totă lumea despre ce s'a întâmplat aici.

Sunt lucruri pe care Justiția cerească, nu le mai poate suferi. Le dă pe față încă în lumea aceasta. Această Justiție va grăbi și aici. Domnul e Judecător drept. Să judece El!

Deocamdată, cei dela »Lumina Satelor« se razimă în nădejdea că mă vor putea opri — fie și cu poliția — să mai grăesc cu fronturile și cu ostași. Cică mi s'a luat această »însărcinare«. Eu trebuie să fiu de azi înainte un om mut. Dar graiul mi-l poate lua numai Acela care mi l'a dat.

Preotul Iosif Trifa

Pe urmă fi-va prea târziu.

Ai bucurii și slava lumii,
Ai poate totul ce doresți,
Dar toate acestei nu îi ajută
Și fericiți nici când nu ești.

Ai bucurii da's trecătoare
Ca tot ce este pe pământ,
Durată scurt'a lor clipire
Și rar ne vin, din când în când.

Ai bucurii dai numai umbră
Făr'de Isus nu's bucurii,
Le poji ajla, dar mai aproape
De El în veci, când o să fi.

El vesnic bate ne'ncetă
La ușa sufletului tău,
Cu mâna Lui însângeră
Ca să te scape de cel rău.

Te chiamă cu sudori de sânge
Dar tu te duci și nu voești,
Cunună de patimi te oprește
Iar tu mereu il răstignești.

Întoarce-te căt mai e vremea
Ascultă glasul timpurii
Azi mai aproape de El, vină,
Că mâne ji-va prea târziu!...

I. Miron, ostaș, Orhei Basarabia.